

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Другий (магістерський) рівень
(назва рівня вищої освіти)

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Магістр
(назва ступеня вищої освіти)

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

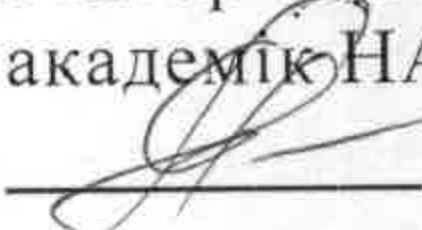
21 Ветеринарна медицина
(шифр та назва галузі)

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

211 Ветеринарна медицина
(код та найменування спеціальності)

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Вченою радою Сумського НАУ
«22» 04 2019 року
протокол № 11 від «22»_04_2019р.

**Голова Вченої ради,
Ректор СНАУ
академік НААН України**

В.І. Ладика

Освітньо - професійна програма
введена в вдію
«01» 09 2019 року
НАКАЗ №176-К від 29.05.2019р.

**Ректор СНАУ
академік НААН України**

В.І. Ладика

Суми 2019

ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ
освітньо-професійної програми зі спеціальності
211 «Ветеринарна медицина»
Рівень вищої освіти - Другий (магістерський)

Проектна група у складі:	
Голова проектної групи:	
доктор ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри терапії, фармакології, клінічної діагностики та хімії	 _____ Л.Г. Улько
Члени проектної групи:	
кандидат ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри вірусології, патанатомії та хвороб птиці	 _____ Г.А. Зон
доктор ветеринарних наук, професор кафедри терапії, фармакології, клінічної діагностики та хімії	 _____ О.І. Шкромада
кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри акушерства та хірургії	 _____ О.Г. Стоцький
доктор ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри акушерства та хірургії	 _____ А.Й. Краєвський
Погоджено:	
Завідувач навчального відділу	 _____ Н.В. Колодненко
Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.е.н., професор	 _____ В.М. Жмайлов

А – Мета освітньої програми

Освітньо-професійна програма другого (магістерського) рівня освіти, ступеня вищої освіти - магістр, галузі знань 21 Ветеринарна медицина спеціальності 211 Ветеринарна медицина

Введений в дію Наказом Сумського національного аграрного університету від

_____.

Розробники освітньо-професійної програми:

Улько Лариса Григорівна - доктор ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри терапії, фармакології, клінічної діагностики та хімії.

Зон Григорій Анатолійович - кандидат ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри вірусології, патанатомії та хвороб птиці;

Шкромада Оксана Іванівна - доктор ветеринарних наук, професор кафедри терапії, фармакології, клінічної діагностики та хімії;

Стоцький Олександр Григорович - кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри акушерства та хірургії;

Краєвський Аполлінарій Йосипович - доктор ветеринарних наук, професор, завідувач кафедри акушерства та хірургії.

II - Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	21 Ветеринарна медицина
Спеціальність	211 Ветеринарна медицина
Обмеження щодо форм навчання	Підготовка спеціалістів ветеринарної медицини проводиться лише за стаціонарною формою навчання (Закон України «Про ветеринарну медицину» від 25.06.1992 № 2498-ХІІ, ст. 101)
Освітня кваліфікація	Магістр ветеринарної медицини
Кваліфікація в дипломі	Лікар ветеринарної медицини
Опис предметної області:	<p>Об'єкт діяльності –система заходів спрямованих на визначення: особливостей змін в органах і системах організму за різного фізіологічного стану тварини; зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень; визначення особливості діяльності лікаря ветеринарної медицини та функціонування галузевих виробничих структур в сучасних умовах господарювання; особливостей збору анамнестичних даних під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин; пояснення сутності та динаміки розвитку фізіологічних процесів, які виникають в організмі тварин під впливом факторів зовнішнього середовища, дії інфекційних агентів, хірургічних та акушерсько-гінекологічних втручань; розуміння сутності процесів виготовлення, зберігання та переробки біологічної сировини. А також проведення моніторингу щодо поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля; застосування інноваційних підходів для вирішення проблемних ситуацій професійного або соціального походження; формулювання висновків щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі, профілактики заразних і незаразних хвороб та лікування тварин, виробничих і технологічних процесах, запроваджених у підприємствах. Узагальнення показників економічного розвитку щодо ефективності роботи ветеринарних підприємств.</p>

	<p>Цілі навчання- формування у майбутнього лікаря ветеринарної медицини низки загальних і спеціальних (фахових) компетентностей та здатності динамічно поєднувати знання, уміння, комунікативні навички і спроможності з автономною діяльністю та відповідальністю, здатності суміщати ефективну професійну та гуманну соціальну діяльність.</p> <p>Теоретичний зміст предметної області ветеринарної медицини складають навчальні дисципліни циклів загальної та професійної підготовки</p> <p>Методи, методики та технології: випускник має володіти професійними знаннями та вміння організовувати практичну, аналітичну та науково- дослідну діяльність щодо біологічних процесів в організмах тварин різних видів у нормі та за патології. Інструменти та обладнання (об'єкти/предмети, пристрої та прилади, які здобувач вищої освіти вчиться застосовувати і використовувати): глибокі знання і уміння у галузі ветеринарної медицини та застосовувати їх для вирішення професійних задач; здійснювати збір, аналіз та інтерпретацію даних для формулювання фахових суджень з урахуванням соціальних, етичних і наукових міркувань</p> <p>Інструменти та обладнання (об'єкти/предмети, пристрої та прилади, які здобувач вищої освіти вчиться застосовувати і використовувати): глибокі знання і уміння у галузі ветеринарної медицини та застосовувати їх для вирішення професійних задач; здійснювати збір, аналіз та інтерпретацію даних для формулювання фахових суджень з урахуванням соціальних, етичних і наукових міркувань</p>
<p>Академічні права випускника</p>	<p>Лікар ветеринарної медицини має можливість продовжувати навчання в аспірантурі, працювати на підприємствах, в організаціях та установах різної форми власності, реалізуючи принцип навчання впродовж життя.</p>
<p>Працевлаштування випускників</p>	<p>Зазначаються професії, професійні назви робіт (згідно з чинною редакцією Національного класифікатора України: Класифікатор професій (ДК 003:2010) та International Standard Classification of Occupations 2008 (ISCO-08)), на фахову підготовку з яких можуть бути спрямовані освітньо-професійні та освітньо-наукові програми за спеціальністю: лікар ветеринарної медицини (2223.2), молодший науковий співробітник (ветеринарна медицина) (2223.1), науковий</p>

	співробітник (ветеринарна медицина) (2223.1), асистент (2310.2), викладач вищого навчального закладу (2310.2), докторант (2310.1), завідувач аптеки (аптечного закладу) (1210.1), завідувач бази аптечної (1210.1), директор відділення (1210.1), директор лабораторії (1210.1), директор (начальник, інший керівник) підприємства (1210.1).
--	--

III - Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття ступеня вищої освіти магістр:
На основі повної загальної середньої освіти - 300-360 кредитів ЄКТС.

Мінімум 50 % обсягу освітньої програми має бути спрямовано на забезпечення загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за спеціальністю, визначених стандартом вищої освіти.

Обсяг освітніх програм для здобуття ступеня магістра на основі ступеня молодшого спеціаліста визначається вищим навчальним закладом,

IV — Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати завдання та проблемні питання у галузі ветеринарної медицини стосовно безпечного, санітарно-обумовленого утримання тварин, профілактики і діагностики їх хвороб, лікування хворих тварин, виробничо-фінансової діяльності, судово-ветеринарної експертизи й арбітражу та впровадження інноваційних технологій у професійну діяльність.
Загальні компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу, пошуку, оброблення інформації з різних джерел. 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. 3. Знання та розуміння предметної області та розуміння професії. 4. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, здатність спілкуватися іншою мовою на загальні та фахові теми. 5. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій. 6. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні, приймати обґрунтовані рішення, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт. 7. Здатність спілкуватися з нефхівцями своєї галузі (з експертами з інших галузей). 8. Здатність працювати в міжнародному контексті. 9. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків. 10. Прагнення до збереження довкілля.

**Спеціальні
(фахові,
предметні)
компетентності**

1. Здатність розуміти та з'ясувати особливості будови і функціонування клітин, тканин, органів, їх систем та апаратів організму тварин.
2. Здатність застосувати інструментарій, спеціальні пристрої, прилади, лабораторне обладнання та інші технічні засоби для здійснення необхідних маніпуляцій під час виконання професійних задач діяльності.
3. Здатність дотримуватись правил техніки безпеки, асептики та антисептики під час здійснення фахової діяльності.
4. Здатність проводити клінічні дослідження з метою формулювання висновків щодо стану тварин чи встановлення діагнозу.
5. Здатність проводити відбір, пакування, фіксування і пересилання проб біологічного матеріалу для лабораторних досліджень.
6. Здатність організувати, проводити і аналізувати лабораторні та спеціальні діагностичні дослідження
7. Здатність планувати, організувати та реалізувати заходи з лікування тварин, хворих на незаразні, інфекційні та інвазійні хвороби
8. Здатність проводити акушерсько-хірургічні заходи та операції.
9. Здатність розробляти стратегії безпечного, санітарно-обумовленого утримання тварин.
10. Здатність розробляти та реалізовувати заходи, спрямовані на захист населення від хвороб, спільних для тварин і людей.
11. Здатність розробляти стратегії профілактики
12. Здатність здійснювати посмертну діагностику в разі судово-ветеринарної експертизи й арбітражного провадження.
13. Здатність організувати контроль за виробництвом, зберіганням, транспортуванням та реалізацією продукції тваринництва, бджільництва й аквакультури.
14. Здатність оберігати довкілля від забруднення відходами тваринництва та ветеринарно-медичного виробництва.
15. Здатність розробляти стратегію виробничо-фінансової діяльності, маркетингу та менеджменту у ветеринарній медицині.
16. Здатність характеризувати біологічні та технологічні процеси з використанням спеціалізованих програмних засобів

17. Здатність здійснювати просвітницьку діяльність серед фахівців, працівників галузі та населення.

18. Здатність організувати, здійснювати і контролювати діловодство та документообіг під час здійснення професійної діяльності

V - Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання

Програмні результати навчання

1. Відтворювати термінологію з компонентів освітньої програми
2. Описувати фізико-хімічні та біологічні процеси, які відбуваються в організмі тварин у нормі та за патології;
3. Визначати особливості функціонування, патоморфологічні зміни в органах і системах організму за різного фізіологічного стану тварини;
4. Встановлювати зв'язок між клінічними проявами захворювання та результатами лабораторних досліджень;
5. Демонструвати розуміння особливостей діяльності лікаря ветеринарної медицини та функціонування галузевих виробничих структур в сучасних умовах господарювання;
6. Упорядковувати інформацію із вітчизняних та іноземних джерел для розроблення діагностичних, лікувальних та підприємницьких стратегій;
7. Збирати анамнестичні дані під час реєстрації та обстеження тварин, знаходити рішення щодо вибору ефективних методів діагностики, лікування та профілактики хвороб тварин;
8. Пояснювати сутність та динаміку розвитку фізіологічних процесів, які виникають в організмі тварин під впливом факторів зовнішнього середовища, дії інфекційних агентів, хірургічних та акушерсько-гінекологічних втручань;
9. Розуміти сутність процесів виготовлення, зберігання та переробки біологічної сировини;
10. Проводити моніторинг щодо поширення хвороб різної етіології та біологічного забруднення довкілля;
11. Готувати і формувати облікову звітність під час планування, організації та здійснення фахової діяльності.
12. Створювати в колективах атмосферу для обговорення нагальних питань з урахуванням професійної етики, позитивної соціальної та емоційної поведінки, поваги до етичних принципів та стандартів;
13. Пропонувати інноваційні підходи для вирішення проблемних ситуацій професійного або соціального походження;
14. Формулювати висновки щодо ефективності обраних методів і засобів утримання, годівлі, профілактики заразних і незаразних хвороб та лікування тварин, виробничих і технологічних процесах, запроваджених у підприємствах.
15. Рекомендувати до застосування карантинні та оздоровчі заходи, методи терапії, профілактики, діагностики та лікування хвороб різної етіології, фармацевтичні препарати різного спектру та механізму дії.
16. Узагальнювати показники економічного розвитку та відомості щодо ефективності роботи ветеринарних фахівців різного підпорядкування

VI - Форми атестації здобувачів вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Державна атестація складається з двох етапів. Перший етап проводиться у формі незалежного дистанційного діагностування рівня знань випускників. Його результати визначаються як «склав», «не склав». Другий етап проводиться у формі двох державних кваліфікаційних іспитів із заразної та незаразної патології або кваліфікаційної магістерської роботи і одного державного кваліфікаційного іспиту із заразної чи незаразної патології
Вимоги до кваліфікаційної роботи	Магістерська робота виконується за тематикою програмних результатів навчання та обов'язково перевіряється на плагіат. Рукопис, поданий до захисту, супроводжується рефератом з анотацією, відгуком наукового керівника, листом-відгуком з організації, де проводились дослідження, рецензією від викладача. Реферат магістерської роботи оприлюднюється в депозитарії (на офіційному сайті) закладу вищої освіти.

VII - Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

Принципи та процедури забезпечення якості освіти	<p style="text-align: center;">Принципи забезпечення якості освіти:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■заклади вищої освіти несуть первинну відповідальність за якість вищої освіти, що надається; ■забезпечення якості відповідає різноманітності систем вищої освіти, закладів вищої освіти, програм і студентів; ■забезпечення якості сприяє розвитку культури якості; ■забезпечення якості враховує потреби та очікування студентів, усіх інших стейкхолдерів та суспільства. <p style="text-align: center;">Процедурами забезпечення якості освіти є:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) розробка стратегії і політики ВНЗ у сфері якості вищої освіти; 2) розробка механізму формування, затвердження,
---	--

	<p>моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;</p> <p>3) розробка системи оцінювання знань здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників вищого навчального закладу та регулярного оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб згідно з розробленими та затвердженими правилами.</p> <p>4) організація підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;</p> <p>5) формування необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, зокрема самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;</p> <p>6) створення та функціонування інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;</p> <p>7) оприлюднення об'єктивної неупередженої інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;</p> <p>8) розробка політики щодо ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти;</p> <p>9) інших процедур і заходів.</p>
<p>Моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм</p>	<p>Інформація про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації має розміщуватися на офіційному веб- сайті ВНЗ у відкритому доступі. Вищий навчальний заклад має забезпечити умови для щорічного оцінювання здобувачів вищої освіти. Вищий навчальний заклад, за участі студентів, науково- педагогічних та педагогічних працівників проводить моніторинг освітнього процесу та регулярно оприлюднює його результати на сайті ВНЗ, інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб.</p>
<p>Оцінювання здобувачів вищої освіти</p>	<p>Оцінювання здобувачів вищої освіти має базуватися на принципах студентоцентрованого навчання та передбачає таке:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ оцінювачі (експерти) ознайомлені з існуючими методами проведення тестування та екзаменування і отримують підтримку для розвитку власних навичок у цій сфері; ■ критерії та методи оцінювання, а також критерії виставлення оцінок оприлюднюються заздалегідь; ■ оцінювання здобувачів вищої освіти, яке дозволяє продемонструвати ступінь досягнення ними

	<p>запланованих результатів навчання;</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ оцінювання проводиться, зазвичай, більше ніж одним екзаменатором; ■ процедури оцінювання здобувачів вищої освіти мають урахувати пом'якшувальні обставини; ■ оцінювання здобувачів вищої освіти є послідовним, прозорим та проводиться відповідно до встановлених процедур; ■ наявність офіційної процедури розгляду звернень здобувачів вищої освіти.
<p>Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників</p>	<p>Систему підвищення кваліфікації науково- педагогічних, педагогічних та наукових працівників розробляють відповідно до чинної нормативної бази та будують на таких принципах:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ обов'язковості та періодичності проходження стажування і підвищення кваліфікації; ■ прозорості процедур організації стажування та підвищення кваліфікації; ■ моніторингу відповідності змісту програм підвищення кваліфікації завданням професійної діяльності; ■ обов'язковості впровадження результатів підвищення кваліфікації в наукову та педагогічну діяльність; ■ оприлюднення результатів стажування та підвищення кваліфікації.
<p>Наявність необхідних ресурсів для організації освітнього процесу</p>	<p>Вищі навчальні заклади забезпечують освітній процес необхідними та доступними для здобувачів вищої освіти ресурсами (кадровими, методичними, матеріальними, інформаційними та ін.) та здійснюють відповідну підтримку студентів.</p> <p>Під час планування, розподілу та надання навчальних ресурсів і забезпечення підтримки здобувачів вищої освіти враховують потреби різноманітного студентського контингенту (такого як студенти: з досвідом, заочної форми навчання, працюючі, іноземні, з особливими потребами) та принципи студентоцентрованого навчання.</p> <p>Підтримка студентів і ресурсне забезпечення можуть бути організовані у різний спосіб залежно від умов у закладі. Внутрішнє забезпечення якості гарантує, що всі ресурси відповідають цілям, є загальнодоступними, а студенти поінформовані про наявність відповідних послуг.</p>

<p>Наявність інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом</p>	<p>З метою ефективного управління освітніми процесами вищий навчальний заклад повинен мати розроблену транспарентну політику в сфері інформаційного менеджменту та відповідну інтегровану інформаційну систему управління освітнім процесом у ВНЗ. Така система передбачає автоматизацію основних функцій управління освітнім процесом, зокрема: забезпечення проведення вступної кампанії, планування та організація освітнього процесу; доступ до навчальних ресурсів; обліку та аналізу успішності здобувачів вищої освіти; адміністрування основних та допоміжних процесів забезпечення освітньої діяльності; моніторинг дотримання стандартів якості; управління знаннями та інноваційний менеджмент; управління кадрами і т. інше.</p>
<p>Публічність інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації</p>	<p>Заклади мають публікувати достовірну, об'єктивну, актуальну, своєчасну та легкодоступну інформацію про свою діяльність, зокрема програми для потенційних здобувачів вищої освіти, студентів, випускників, інших стейкхолдерів і громадськості.</p> <p>Заклади надають інформацію про свою діяльність, зокрема програми, які вони пропонують, критерії відбору на навчання; заплановані результати навчання за цими програмами; кваліфікації, які вони надають; процедури навчання, викладання та оцінювання, що використовуються; прохідні бали та навчальні можливості, доступні для студентів тощо.</p>
<p>Запобігання та виявлення академічного плагіату</p>	<p>Система забезпечення дотримання академічної доброчесності учасниками освітнього процесу, сформована у вищому навчальному закладі базується на таких принципах:</p> <ul style="list-style-type: none"> дотримання загально прийнятих принципів моралі; демонстрацію поваги до Конституції і законів України і дотримання їхніх норм; повагу до всіх учасників освітнього процесу незалежно від їхнього світогляду, соціального стану, релігійної та національної приналежності; дотримання норм законодавства про авторське право; посилання на джерела інформації у разі запозичень ідей, тверджень, відомостей; самостійне виконання індивідуальних завдань. <p>У випадку порушення принципів академічної доброчесності відповідних осіб притягують до відповідальності відповідно до законодавства та чинних у навчальному закладі положень та норм.</p>

- VIII Перелік нормативних документів, на яких базується стандарт вищої освіти
- 1 Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-УП.
 2. Закон України «Про ветеринарну медицину» // ВВР. - 2007. - №5-6, - ст. 53; 2008. -№ 76, ст. 22; зміни 2008, 2012, 2014 рр.
 3. Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02.03.2015 №222-УП.
 4. Постанова Кабінету Міністрів від 29.04.2015 № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти».
 5. Постанова Кабінету Міністрів від 30.12.2015 №1187 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти».
 6. Наказ МОН України від 19.02.2015 № 166 «Деякі питання оприлюднення інформації про діяльність вищих навчальних закладів».
 7. Наказ МОН України від 06.11.2015 №1151 «Про особливості запровадження переліку галузей знань, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266».
 8. Наказ Міністерства освіти України № 600 від 01.06.2016 р. «Про затвердження та введення в дію методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів вищої освіти».
 9. Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 18 листопада 2014 р. № 1361 «Про затвердження зміни до національного класифікатора України ДК 003:2010» (зміна № 2).
 10. Національний класифікатор України: «Класифікатор професій» ДК 003:2010. - Київ : Вид-во «Соцінформ», 2010.
 11. Наказ МОН №600